

J. R.

**Pomoc prawna w dziedzinie praw
niemajątkowych : [recenzja artykułu
K. Knapa opublikowanego w
czasopiśmie "Zprawy advokacie",
1962, nr 2]**

Palestra 6/11(59), 80

1962

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

utworzenie spółki cywilnej, w której rozmaici adwokaci wykonują czynności zawodowe, dzieląc honoraria pomiędzy wszystkich współników lub podejmując honoraria ściśle odpowiadające dokonanej czynności. Klient zlecałby prowadzenie sprawy spółce, a ta wybierałaby sama swego członka do prowadzenia danej sprawy.

W ten sposób — powiada autor — z takiej profesjonalnej spółki można by uczynić odpowiednie narzędzie służące do ochrony advokatury, zapewniając jej właściwe środki działania w społeczeństwie, które, jak wiadomo, nie jest tworzone obecnie przez jednostki, lecz przez ich zrzeszenia.

Pomoc prawna w dziedzinie praw niemajątkowych

to tytuł artykułu praskiego adwokata dra K. Knapa, zamieszczonego w marcowo—kwietniowym numerze czasopisma czechosłowackiego advokatury „Zprávy advokacie”.

Wraz z postępem w zbudowaniu społeczeństwa socjalistycznego — rozpoczyna swe uwagi autor — natężenie prac advokatury przenosi się coraz bardziej na czynności o charakterze prewencyjnym, co oznacza w praktyce advokackiej wzrost znaczenia porady prawnej. W tej sferze działalności, specjalnej wagi nabiera pomoc prawna w dziedzinie praw niemajątkowych, których znaczenie w społeczeństwie socjalistycznym jest bardzo istotne.

W dziedzinie prawa autorskiego poważne problemy wymagające pomocy prawnej adwokata, wynikają już w momencie stworzenia dzieła, a w szczególności, gdy twórcami jest kilka osób (stosunki między współautorami, autorami dzieła zbiorowego lub innych prac kolektywnych itd.). Jednakże najważniejszym polem działalności advokatury są stosunki umowne przy realizacji praw autorskich. W praktyce wychodzą na jaw liczne niejasności istniejące w problematyce umów z zakresu prawa autorskiego. Dochodzi na tym polu zbyt często do naruszania praworządności socjalistycznej, zwłaszcza przy takich zagadnieniach, jak wykorzystanie dzieła, wydanie lub inne upowszechnienie, prawo do wynagrodzenia autorskiego, zmiany dzieła lub odstąpienie od umowy itd. Jest rzeczą konieczną, żeby adwokaci w szerszym aniżeli dotychczas zakresie brali udział przy zawieraniu tego rodzaju umów. Ich uczestnictwo miałyby wielkie znaczenie z punktu widzenia prewencji.

Podobnie w dziedzinie prawa wynalazczego istnieje szerokie pole do działalności w zakresie udzielania porad przez adwokatów. Zwłaszcza problematyka autorstwa wynalazku dokonanego przez kilka osób, jak również jego wykorzystanie oraz prawa do wynagrodzenia wynalazców powinny być przedmiotem porady prawnej udzielanej przez adwokatów.

W dziedzinie zaś racjonalizatorstwa mogą adwokaci dzięki odpowiednio prowadzonej pomocy prawnej przyczynić się do wyjaśnienia związanej z nim skomplikowanej problematyki prawnej oraz do przeciwstawiania się powstawaniu uchybień prawnych, do czego niestety dochodzi jeszcze zbyt często. W tej dziedzinie prawa praca adwokatów byłaby szczególnie pożyteczna ze społecznego punktu widzenia.

Stąd końcowy apel autora do adwokatów, aby problematyce poradnictwa prawnego w dziedzinie praw niemajątkowych udzielali więcej niż dotychczas uwagi.